

Bruxelles, 11 mai 2020
(OR. en)

7916/20

**Dosar interinstituțional:
2020/0072 (NLE)**

**ENV 225
MAR 75**

PROPUNERE

Sursă:	Secretar general al Comisiei Europene, sub semnătura dlui Jordi AYET PUIGARNAU, director
Data primirii:	7 mai 2020
Destinatar:	DI Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Secretarul General al Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2020) 182 final
Subiect:	Propunere de DECIZIE A CONSILIULUI privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul Convenției privind protecția mediului marin al Atlanticului de Nord-Est în ceea ce privește integrarea Macaroneziei în zona maritimă OSPAR

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2020) 182 final.

Anexă: COM(2020) 182 final

Bruxelles, 7.5.2020
COM(2020) 182 final

2020/0072 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

**privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul
Convenției privind protecția mediului marin al Atlanticului de Nord-Est în ceea ce
privește integrarea Macaroneziei în zona maritimă OSPAR**

EXPUNERE DE MOTIVE

1. OBIECTUL PROPUNERII

Prezenta propunere se referă la poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în legătură cu adoptarea preconizată a unei modificări la Convenția privind protecția mediului marin al Atlanticului de Nord-Est (denumită în continuare „Convenția OSPAR”).

2. CONTEXTUL PROPUNERII

2.1. Convenția OSPAR

Obiectivul Convenției OSPAR este de a proteja zona maritimă din Atlanticul de Nord-Est împotriva efectelor negative ale activităților umane pentru a proteja sănătatea umană și a conserva ecosistemele marine și, atunci când este posibil, pentru a restaura zonele marine care au fost afectate negativ. Convenția are 16 părți contractante: Belgia, Danemarca, UE¹, Finlanda, Franța, Germania, Islanda, Irlanda, Țările de Jos, Norvegia, Portugalia, Spania, Suedia, Regatul Unit, Luxemburg și Elveția. Convenția a fost deschisă spre semnare la Paris, la 22 septembrie 1992, cu ocazia reuniunii ministeriale a Comisiilor de la Oslo și de la Paris, și a intrat în vigoare la 25 martie 1998.

2.2. Comisia OSPAR

Comisia OSPAR (instituită în conformitate cu articolul 10 din convenție) este alcătuită din reprezentanți ai fiecărei părți contractante; aceasta se reunește la intervale regulate și în orice moment, dacă apar circumstanțe speciale. Printre atribuțiile Comisiei OSPAR se numără supravegherea punerii în aplicare a convenției și analizarea stării zonei maritime, a eficacității măsurilor adoptate, a priorităților și a necesității unor măsuri suplimentare sau diferite.

În conformitate cu articolul 20 din convenție, fiecare parte contractantă are un vot în cadrul Comisiei OSPAR. UE are dreptul la un număr de voturi egal cu numărul statelor sale membre care sunt părți contractante la convenție. UE nu își exercită dreptul de vot atunci când statele sale membre îl exercită pe al lor și viceversa.

În conformitate cu articolul 15 alineatul (3) din convenție, Comisia adoptă modificări ale convenției prin votul unanim al părților contractante.

2.3. Actul avut în vedere al Comisiei OSPAR

În cursul segmentului ministerial al unei reuniuni anuale, Comisia OSPAR trebuie să adopte o modificare a articolului 1 litera (a) din convenție, prin care să se adapteze limitele zonei maritime OSPAR pentru a include apele aflate sub jurisdicția portugheză și spaniolă și apele internaționale cuprinse între acestea („actul avut în vedere”).

Scopul actului avut în vedere este de a adăuga apele care înconjoară Macaronezia (Insulele Madeira și Canare) la zona maritimă a OSPAR, astfel încât să se asigure o mai mare coerență

¹ Decizia 98/249/CE a Consiliului din 7 octombrie 1997 privind încheierea Convenției privind protecția mediului marin al Atlanticului de nord-est (JO L 104, 3.4.1998, p. 1).

a OSPAR cu Directiva-cadru a UE „Strategia pentru mediul marin”² și, prin urmare, să se amelioreze coordonarea pentru protecția și conservarea bogatei biodiversități și a ecosistemelor vulnerabile prezente în zona Macaronezia.

Modificarea convenției va intra în vigoare pentru părțile contractante care au ratificat-o, au acceptat-o sau au aprobat-o în a treizecea zi de la primirea de către guvernul depozitar a notificărilor din partea a cel puțin sapte părți contractante, în conformitate cu dispozițiile articolului 15 din Convenția OSPAR. Prin urmare, modificarea intră în vigoare pentru toate celelalte părți contractante în a treizecea zi de la depunerea ratificării, acceptării sau aprobării respective.

Până la intrarea în vigoare a modificării Convenției OSPAR, Portugalia și Spania, precum și oricare altă parte contractantă, o pot aplica cu titlu provizoriu, în conformitate cu dispozițiile relevante din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor din 23 mai 1969, în special articolul 25 privind „aplicarea provizorie”.

3. POZIȚIA CARE TREBUIE ADOPTATĂ ÎN NUMELE UNIUNII

Subregiunea Macaronezia face parte din regiunea Atlanticului de Nord-Est în conformitate cu articolul 4 din Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin” și este cea mai mare subregiune marină din mările europene. În această subregiune există o mare diversitate de habitate și specii, inclusiv unele care se află și în lista OSPAR a „Speciilor și habitatelor amenințate și/sau cu populație în declin”. În prezent, zona maritimă OSPAR acoperă doar parțial apele subregiunii Macaronezia, astfel cum au fost delimitate și convenite la nivelul UE.

Portugalia și Spania, singurele țări membre ale UE și părți contractante ale Convenției OSPAR care au ape teritoriale în Macaronezia, au elaborat o propunere comună de modificare a Convenției OSPAR pentru a alinia zona maritimă OSPAR la delimitările stabilite în Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”. Această aliniere va facilita punerea în aplicare a Directivei-cadru „Strategia pentru mediul marin” pentru cele două țări prin intensificarea colaborării în cadrul OSPAR și va consolida, prin mobilizarea OSPAR, protejarea speciilor și a habitatelor vulnerabile din această zonă și a biodiversității sale marine și costiere unice.

Este necesară o poziție a Uniunii, întrucât un text obligatoriu din punct de vedere juridic, respectiv Convenția OSPAR, la care UE este parte, va trebui să fie modificat pentru a realiza această aliniere. Având în vedere că modificarea va facilita punerea în aplicare a legislației UE și va îmbunătăți protecția mediului, se propune ca poziția Uniunii să sprijine această modificare a articolului 1 litera (a) din Convenția OSPAR.

² Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”) (JO L 164, 25.6.2008, p. 19).

4. TEMEIUL JURIDIC

4.1. Temeiul juridic procedural

4.1.1. Principii

Articolul 218 alineatul (9) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede posibilitatea adoptării unor decizii de stabilire „a pozițiilor care trebuie adoptate în numele Uniunii în cadrul unui organism creat printr-un acord, în cazul în care acest organism trebuie să adopte acte cu efecte juridice, cu excepția actelor care modifică sau completează cadrul instituțional al acordului.”

Noțiunea de „acte cu efecte juridice” include actele care au efecte juridice în temeiul normelor de drept internațional aplicabile organismului în cauză. Sunt, de asemenea, incluse instrumentele care nu au un caracter obligatoriu în temeiul dreptului internațional, dar care „au vocația de a influența în mod decisiv conținutul reglementării adoptate de legiuitorul Uniunii”³.

4.1.2. Aplicarea la cazul în discuție

Comisia OSPAR este un organism creat printr-un acord, și anume Convenția OSPAR.

Actul pe care Comisia OSPAR este invitată să îl adopte este un act cu efecte juridice. Actul avut în vedere are efecte juridice deoarece modifică un act existent care are efecte juridice, și anume Convenția OSPAR.

Actul avut în vedere nu aduce completări sau modificări cadrului instituțional al Convenției OSPAR.

Prin urmare, temeiul juridic procedural al deciziei propuse este articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

4.2. Temeiul juridic material

4.2.1. Principii

Temeiul juridic material al unei decizii adoptate în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE depinde în primul rând de obiectivul și de conținutul actului avut în vedere cu privire la care se adoptă o poziție în numele Uniunii. În cazul în care actul avut în vedere urmărește două obiective sau include două elemente, iar unul dintre aceste obiective sau elemente poate fi identificat ca fiind obiectivul sau elementul principal, iar celălalt obiectiv sau element are mai degrabă un caracter accesoriu, decizia adoptată în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE trebuie să se întemeieze pe un singur temei juridic material, respectiv cel impus de obiectivul sau de elementul principal sau predominant.

4.2.2. Aplicarea la cazul în discuție

Obiectivul principal și conținutul actului avut în vedere vizează protecția mediului.

³ Hotărârea Curții de Justiție din 7 octombrie 2014, Germania/Consiliu, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punctele 61-64.

Prin urmare, temeiul juridic material al deciziei propuse este articolul 192 alineatul (1) din TFUE.

4.3. Concluzie

Temeiul juridic al deciziei propuse ar trebui să fie articolul 192 alineatul (1), coroborat cu articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

5. PUBLICAREA ACTULUI AVUT ÎN VEDERE

Întrucât Comisia OSPAR va modifica Convenția OSPAR, la care Uniunea este parte, este oportun ca modificarea respectivă să fie publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* după adoptarea sa.

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul Convenției privind protecția mediului marin al Atlanticului de Nord-Est în ceea ce privește integrarea Macaroneziei în zona maritimă OSPAR

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1), coroborat cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Convenția OSPAR („acordul”) a fost încheiată de Uniune prin Decizia 98/249/CE a Consiliului din 7 octombrie 1997⁴ și a intrat în vigoare la 25 martie 1998.
- (2) În temeiul articolului 15 din acord, Comisia OSPAR poate adopta modificări ale convenției prin votul unanim al părților contractante.
- (3) Comisia OSPAR urmează să adopte o modificare a articolului 1 litera (a) din Convenția OSPAR privind integrarea Macaroneziei în zona maritimă OSPAR.
- (4) Este oportun să se stabilească poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul Comisiei OSPAR, întrucât modificările aduse Convenției OSPAR vor avea caracter obligatoriu pentru Uniune,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul reuniunii Comisiei OSPAR este de a sprijini modificările articolului 1 litera (a) din Convenția OSPAR privind integrarea Macaroneziei în zona maritimă OSPAR.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Comisiei.

⁴ Decizia 98/249/CE a Consiliului din 7 octombrie 1997 privind încheierea Convenției privind protecția mediului marin al Atlanticului de nord-est (JO L 104, 3.4.1998, p. 1).

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu,
Președintele*